

ДЕНЯТ НА БЛАГОДАРНОСТТА

През 1621 г. английски заселници в Плимът Рок /Масачусетс/, оцелели според легендата с помощта на местни индианци след първата си тежка зима на земята, превърнала се по-късно в САЩ, празнуват за първи път заедно с индианци уампаноаги Деня на благодарността в традицията на есенните празници след прибиране на реколтата. С течение на времето за този празник, обявен по-късно за официален, е отреден четвъртият четвъртък на месец ноември. Воините индианци показали на оцелелите пилигрими как да отглеждат царевица, тикви, жито, овес и фасул, и ги научили на лов и риболов по индиански. На първия Ден на благодарността присъствали 90 индианци, начело с вожда на конфедерацията на уампаноагите Усаменкуин – техният „масасоит”, велик водач. Най-вероятно храната за празника е била осигурена от коренните жители и е включвала дивечово месо, риба, омари, миди, сливи и боровинки, царевичен хляб, тикви и други зеленчуци. В наше време традиционни за трапезата на Деня на благодарността са печената пуйка и тиквеният пай.

